

DECEMBER 8-ÁN A SZENT PÉTER-BAZILIKÁBAN FERENC PÁPA MEGNYITOTTA AZ IRGALMASSÁG SZENTÉVÉT

Ferenc pápa homíliája az irgalmasság évét megnyitó szentmisén. (részletek)

A diakónus imája

„Fivéreim és nővéreim, az Üdvözítő Krisztusunkban való hittől lelkesítve, amit a szentmisében megújítottunk, és a Szeplőtelen Szűz Mária oltalma alatt, megnyitjuk az Irgalmasság Rendkívüli Jubileumát. Megnyílik előttünk a Szent Kapu és maga Krisztus az,

az emberré lett Fiadra, aki a végtelen irgalmad fénylő arca, nekünk bűnösöknek örök menedék, akik megbocsátásra és békére, szabadító és üdvözítő igazságra szorulunk. Ő a Kapu, amin keresztül Hozzád jövünk, a vigasztalás kimeríthetetlen forrása mindnyájunk számára, szépség, mely nem ismer alkonyt, tökéletes boldogság a vég nélküli életben. Járj közben értünk, Szeplőtelen Szűz, a húsvéti győzelem első és ragyogó

szívvel, és hálát adunk neked ajándékaid túlárado bőségéért. Tekints ránk, akik a mai napon megnyitottuk a Szent Kaput és örömmeladtunk kezdetet a jubileumi időnek. Add meg nekünk, kérünk Téged, és mindazoknak, akik bűnbánó szívvel, megújult elkötelezettséggel és gyermeki bizalommal lépik át az Irgalmasság Kapuját, hogy élő tapasztalatot szerezzenek atyai gyengédségedről és nyerjék el a megbocsátás kegyelmét, hogy szóval és tettel tanúskodjanak irgalmasságod Arcáról, a mi Urunkról Jézus Krisztusról, aki él és uralkodik mindörökkön örökké! Ámen!”

Magyar Kurir

aki az egyház szolgálata által bevezet bennünket Isten szeretetének vigasztaló titkába, abba a határtalan szeretetbe, mely átöleli az egész emberiséget. Készítsuk elő a szívünket a Szentlélek műve számára, azzal a vágygal, hogy örömteli készséggel válaszoljunk a közös keresztény hivatásra, az életszentségre.”

Ferenc pápa imája a Szent Kapu előtt

Ferenc pápa a szabadtéri főoltártól a Szent Péter bazilika előcsarnokába vonult az aszisztenciával, majd a Szent Kapu elé lépve a következő imádságot mondta:

„Istenünk, te kinyilatkoztatod mindenhatóságodat, legfőképp az irgalom és a megbocsátás által, add meg nekünk megélni a kegyelem esztendejét, mint kedvező időt arra, hogy szerezsünk téged és a testvéreket az evangélium örömeiben. Továbbra is áraszd ránk a Szentlelkedet, hogy bele ne fáradjunk bizalommal arra bízni, hogy a tekintetünket, akit keresztül szűrtak,

gyümölcse, az új ég és új föld fénylő hajnala, földi zarándoklatunk boldog kikötője. Neked, Szent Atyánk, Fiadnak, a Megváltónknak, a vigasztaló Szentléleknek, minden tisztelet és dicsőség, mindörökkön örökké, Ámen!”

Ezt követte a Szent Kapu megnyitásának rövid szertartása, melynek során a pápa és a hívek egymást felváltva imádkozták a zsoltárverseket: „Ez az Úr kapuja! Az igazak lépnek be rajta. Nyissátok ki az igazság kapuját! Belépek, hogy hálát adjak az Úrnak. Leborulok szent templomod felé.”

Ferenc pápa ekkor a Szent Kapuhoz lépett és két kezével feltárta a kapuszárnyakat, majd a küszöbön állva csendben imádkozott. Ezután belépett egyedül a bazilikába.

Ferenc pápa a Szent Péter bazilika konfesszió oltárnál végül ezt az imádságot mondta el: „Szent Atyánk, irgalomban gazdag és hatalmas a szeretetben, téged dicsérünk egész

MENTS D MEG A KARÁCSONYT

Óh Jézusom, mentsd meg a karácsonyt.
Nekünk már nincs hozzá erőnk.

Mi vásárolunk és rohanunk,
kis csomagokat készítünk,
karácsonyfákat díszítünk,
és énekeljük: „csendes éj”

De a titok,
Isten Fiának titka,
hogy emberré lett értünk,
gyakran csak szirupos érzélgés, dekoráció.
Jézusom, a mi bűnünk is,
hogy ezt az ünnepet elborítták a reklámhegyek.
Mi tudjuk,
Kinek jár karácsony üdvözlés és kötelező ajándék,
mindenki tudja.

De meg akarunk szabadulni végre
a vásárlási és ajándékozási görcstől.
Szent ünnepet akarunk ülni,
amelyen nem az a mérték, ki mennyit ad.

Jézusom, segíts,
nehogy elsüllyesszük egészen,
mit jelent ez az ünnep,
segíts, hogy ne csak télapók legyünk.
Segíts, higgy az adventi hetekben
a lelkünkbe nézzünk.

Segíts, hogy az útra visszatérjünk,
s elinduljunk megint.
Csak így lesznek az ajándékok
jeleivé a szeretetnek, mint megannyi
tükre a Te Szeretetednek.

Óh Jézusom, mentsd meg a karácsonyt,
ments meg minket.
Ezért vállaltál embersorsot.

Paul Roth

A SZENTLÉLEK AJÁNDÉKAIRÓL – III. RÉSZ

Aquinói Szent Tamás teológiájában a Szentlélek ajándékai szorosan kapcsolódnak az erényekhez, minden főerényt segíti egy ajándék: a hitet az értelem és a tudomány, a reményt az istenfélelem, a szeretetet a bölcsesség, az okosságot a jótanács, az igazságosságot a jámborság, a bátorságot a lelki erősség. Így találkozunk az ember jóra való törekvése az Isten segítő és üdvösségre vezető kegyelmével.

4. AZ ERŐSSÉGRŐL

A negyedik ajándék tárgyalásánál ügyelnünk kell arra, hogy a lelki erősség az erények között is szerepel (a bátorság részerényeként), így különbséget kell tennünk az erősség, mint erény, és az erősség, mint a Szentlélek ajándéka között.

„Az erősség annak az erénye, aki nem köt kompromisszumot kötelessége teljesítésében.” – mondta Szent II. János Pál pápa a Szentlélek ajándékairól szóló elmélkedésében (2005. május), amelyben felhívta a figyelmünket, hogy korunkban az ember saját gyengeségével szembesül minden nap, különösen a lelkiek és az erkölcs terén, amikor enged belső szenvedélyeinek, környezete nyomásának. A keresztény társadalmak és lakóközösségek megtartó erejét felváltotta a vallástalan környezet sodrása és elvárása. Azért, hogy ezeknek a hatásoknak ellen tudjunk állni, szükségünk van az erősség erényére. Az erősség erkölcsi erényének pedig ma talán nagyobb szüksége van a Szentlélek támogatására, mint eddig bármikor.

Aquinói Szent Tamás szavaival: „Az erősség ajándéka magát az erősség vagy bátorság erényét teszi még teljesebbé azzal, hogy a kegyelem uralma alatt élő embernek minden jó cselekedetét, magatartását helyes mederben tartsa. Ezen kívül megadja nekünk, amennyiben a kegyelem állapotában vagyunk, hogy lelkileg felül tudjunk kerekedni minden ben-

nünket érő nehézségen, rosszon, szenvedésen, akár a legveszélyesebbeken is, különösen is akkor, ha ezek üdvösségünket veszélyeztetik.” / ST, II-II.q.139/

A szenvedés és megpróbáltatás kapcsán elsőként bizonyára hitvalló vértanúink hősiessége jut eszünkbe. De Ferenc pápa az erősségről szóló katekézisében (2014. május) ráirányítja figyelmünket azokra a névtelen szentekre is, akik „hétköznapiak”, ámde nehéz és küzdelmes életet élnek, hogy eltartsák családjukat, s hogy tisztességben neveljék fel gyermekeiket. Példájukra tekintve így biztat bennünket: „Adjunk hálát az Úrnak ezekért a keresztényekért, mert erősek: a Szentlélek működik bennük, ő ad nekik erőt, és viszi őket előre! Javunkra lesz, ha ezekre az emberekre gondolunk: ha ők így tesznek, ha ők képesek így élni, akkor én miért ne tudnék? Az is javunkra lesz, ha kérjük az Urat, hogy adja meg nekünk is az erősség ajándékát.”

Saját környezetemből is tudnék példákat sorolni olyan emberekről, akik a nehéz időkben is kitartottak s megvallották hitüket akkor is, ha tudták, hogy emiatt hátrányos megkülönböztetés éri őket. Az ő példamutatásuk az én hitemet és elkötelezettségemet is erősítette, ezért mindannyiunknak köszönettel és hálával tartozom. Közülük elsősorban szüleim helytállása tette rám a legnagyobb hatást. Csak két apró példa: gyermekkoromban minden évben ideológiai közelharcot kellett vív-

niuk az iskolai hittan beiratkozásnál, s ennek során megszegyenítő vulgármarxista „prédikációkat” kellett végighallgatniuk, mert az igazgatóknak utasításba volt adva, hogy igyekezzenek lebeszélni a szülőket a beiratásról. Bár nagy szegénységben éltünk, édesapám, a hétfős család egyetlen keresője az egzisztenciális problémák ellenére sem engedett a munkahelyi rábeszélésnek, nem lépett be a pártba egy jobb állás reményében, hanem nyíltan megvallotta, hogy ő nem teheti, mert ragaszkodik a hitéhez és a vallása gyakorlásához.

Ferenc pápa felhívja figyelmünket arra, hogy az erősség ajándékára nem csak különleges helyzetekben, hanem életünk minden napján szükségünk, hogy helyt tudjunk állni az életben, szolgálni tudjuk családjunkat és kitartsunk a hitben. Azt tanácsolja, hogy amikor kísértést érzünk arra, hogy átadjuk magunkat a lustaságnak vagy – ami rosszabb – a csüggedésnek, főként az élet fáradalmaival és megpróbáltatásaival szemben, ne veszítsük el bátorságunkat, hanem hívjuk a Szentlelket, hogy az erősség ajándékával enyhítsen szívünkön, öntsön új erőt és lelkesedést életünkbe és Jézus-követségünkbe! Az Úr nem próbál meg minket jobban, mint amennyit el tudunk viselni. Ő mindig velünk van. Amikor szembe kell néznünk a hétköznappal, amikor jönnek a nehézségek, emlékezzünk Szent Pál szavaira: „Mindenne képes vagyok abban, aki erőt ad nekem.” /Fil 4,13/

A HARANG

„Hívom az élőket, elsíratom a megholtakat”

A harang mai formája a XV. századra alakult ki, szerepe elsősorban az információközlés volt. Jelezte az időt: ébresztett hajnalban, pihenőt vezényelt a földeken dolgozóknak délben és jelezte a munkanap végét este. Értésített a katasztrófákról: jelezte a tüzet, árvizet, az ellenség közeledtét. Bizonyos mitikus jelentősége is volt: vihar közeledtével harangszóval kergették el a villámokat, de a hozzá értők azt is megtudták segítségével, hogy ki a boszorkány a faluban.

A régi emberek olvastak a harangszóból: jelentősége volt annak, hogy mikor melyik harang szólal meg, hogy együtt, vagy külön-külön és hogy milyen sorrendben, mennyi ideig húzzák azokat. Mai is misére hív: jelez, hogy ideje indulni, vagy a már gyülekező híveket beszólítja a szentmise kezdetére. Sok helyütt az Úrfelmutatáskor is megszólal röviden egy harang, amely hangjával tudatja az otthon imádkozókkal, hogy a liturgia a legfontosabb

részéhez ért. És végül a lélekarhang hangja kísér el mindannyiunkat utolsó utunkra.

A Szent György templom püspöki felszentelések első lépése a bejárat mellett felállított három harang megáldása volt, melyek megszólalásukkal – amíg a templom csak létezni fog – Szent György, Szent Anna és a Szent Család tiszteletét hirdetik.

Amint a szentmise megkezdődött, a harangot öntő munkások hozzáálltak azok toronyba emeléséhez. Izgatottan vártuk, hogy megkondul-e valamelyik kisharang az Úrfel-

mutatáskor, de csalódásunkra erre nem került sor. Amikor azonban a szentmise véget ért, egyszerre szólalt meg mindhárom harang, és lágy hangzásuk betöltötte Józst.

Csak álltunk a sötétben, az esőben és néztük a harangokat, hallgattuk zengésüket. Láttam, hogy harangokat öntő Gombos mester is azt az emelkedettséget érzi, amit mi valamennyien: ezek a harangok mostantól örökké fogják hirdetni a békét, a szeretetet és Isten dicsőségét!

Dr. Bedő Zoltán

✠
JÓZSA
ÜZENETE

KARÁCSONY ÖRÖMÜZENETE

A karácsonyi evangélium, amelyet az angyalok hirdettek meg először, így kezdődik: „Ne féljete, mert íme hirdetek nektek nagy örömet.” Miféle öröm élménye volt a karácsony népének? Úgy érzem, hogy nagyon sokféleképpen élték át a Karácsony örömet azok, akik a kis Jézus körül voltak. Legelőször Mária örömről lehetne beszélnünk, aki az édesanyák örömével szorította magához kisgyermekét. Máriánál nem csupán az édesanyák szokásos álmáról volt szó, hanem arról is, hogy ehhez a kisgyermekhez ígérek fűződtek. Mária, ezeknek az ígéreteknek a beteljesedését várta, bár alig-alig értette, mit jelentenek ezek az ígéretek. Örömébe bizonytalanság, repeső izgalom, nagy-nagy szorongás vegyült, ugyanakkor várta, hogy ez a kisgyermek különleges ember lesz.

Aztán ebben az örömben osztozott nyilván József is, aki elfogadta az Atyától a nagy feladatot, hogy Isten Fiát kell földi apaként felnevelnie, és valószínűleg ugyanezekkel az érzésekkel várta a kisfiú születésekor elhangzott ígéreteknek beteljesülését. Az első öröm a család öröme. Egészen másfajta örömmel örvendeztek a pásztorok. Nagy fényességet láttak, aztán angyalok hangját hallották, rendkívüli élményekben, csodákban volt részük. Leborultak a fényesség előtt, és aztán az égi szóra elindultak és megkeresték a kisgyermeket. A betlehemi pásztorok bizonyosak voltak benne, hogy a mindenható Isten, ott az idők teljességében, nagy dolgot cselekedett az ember javára. Ez volt tehát a másik öröm karácsonykor, a

csoda reménysége. A harmadik öröm a keleti bölcsekhez szólt, a csillagászoknak, a maguk nyelvén a csillagokon keresztül. Háromféle öröm, háromféle karácsonyi üzenet. Az édes-

len, mert tudja, hogy imádsága által apró és nagyobb csodák megváltoztatják még a legreménytelenebb életet, sorsot is. A keleti bölcsek öröme a mi örömünk is. Már a jászolbölcshőnél

anya és édesapa öröme üzeni nekünk kétezer esztendő után is, hogy a gyermek mindig ajándék. De a gyermek, unoka, dédunoka mindig feladat is. Születésükkor még nem tudjuk, milyen tulajdonságokat, képességeket kaptak örökségül. De feladatunk ezeket a legjobban kifejleszteni bennük. A pásztorok öröme üzeni nekünk, hogy életünk tele van csodákkal. Az Istennel, a mennyei világgal találkozó ember számára a földi világ többé nem reményte-

az Isten mindenféle embert szólított meg, hogy elmondja, elküldte az Üdvözítőt. A bölcseken, pogányokon keresztül nekünk is örömünk Krisztus születése, hiszen így nekünk is van bűneinkre bocsánat, nekünk is van lehetőségünk Atyának szólítani Istent. A bölcsek karácsonyi öröme előre mutat a keresztfán megfeszített Isten Fiára, és a Feltámadott Krisztusra, aki nekünk is szól: ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy.

KARÁCSONYI IMA

Kedves Atyánk!

Ez a szenvedő világ soha sem lesz képes arra, hogy méltóképpen ünnepelje és köszönje meg a Te karácsonyi Ajándékodat. Segíts hát nekünk ebben is! A karácsony csak Veled lesz igazán szent estévé, nappá. Most azokért imádkozunk, akik emberileg magányosak lesznek karácsony szentestéjén, és ha valamikor fájdalmas a magány, akkor ezen az estén kétszeresen vagy tízszeresen az. Éretük imádkozunk, hogy ha magányosak is, ne legyenek egyedül akkor, ha csak egy szál gyertya jelentsen Téged, világ Világossága, Aki fénynek, vigasztalásnak, békességnek és erőnek jöttél közénk.

Uram, azokért is könyörgünk, akik először töltik özvegyen ezt a karácsonyt. Múlt karácsonykor a párjuk még ott ült mellettük, és most azért lesz könnyes a szemük, hogy az a csók, amit azon a karácsonyon adtak, nem volt elég meleg. Uram, tanítgass bennünket, hogy

míg élünk, meleg szóval szóljunk! Uram, bocsásd meg nekünk, hogy sokszor úgy megyünk el, hogy elfelejtettük megmondani a másinak: „Szeretlek, fontos vagy nekem.”

Uram, köszönjük gyermekeinket, akkor is, ha ők nem köszönnek meg bennünket. És köszönik a gyermekek a szülőket, még akkor is, ha sokszor már nyugősek, öregek, morgolódók, kesergők, már kiesnek ebből a világból, mert idegenek. Kérünk adj türelmet gyermekeinknek, hogy tudjanak hordozni bennünket öregecskén, sokszor érthetetlenül, másvi-

lágból itt maradtnak.

Uram, hadd történjen karácsony, hogy férj a feleséget, feleség a férjet, gyermek a szülőt, szülő a gyermeket ne csak egy napig szeresse, hanem akkor különösképpen és jobban! Hogy te ott lehess, aki a testet öltött Szeretet vagy.

Kérünk Urunk, hogy történjen bennünk és általunk, kis családjunkban és a „nagy családban” is karácsony a Te szent Igéd, Szentleked által, a Te szent asztalod felett. Amen.

Gyökössy Endre
Kézfogás a magasból, részlet.

ADVENT – KARÁCSONY – ÚJÉV

Karácsony és Újév az esztendő időszigetei. Napok, órák az év partjai között szinte csak percek. S ezalatt mennyi jókívánság, a „kellemes karácsonyt és boldog új évet” kívánó szavak tengere. Advent, a jobbat várása s a remény. Ezen a hídon egyszer egy évben minden keresztény átmegegy, s míg gyalogolunk, emberarcunk talán megszépül.

Dobos László

ADVENTI KÉSZÜLŐDÉS

Napodnak áldott fénye új életre szólítja a teremtet világot, s minden apró részlet, fény, mozgás, hang, téged dicsér. Kezed lágy érintésével öntudatra ébresztesz, eloszlatoz szememből a homályt, így újból tiszta tekintettel kémlelhetem a jelent. Tudod, néha szívesen visszahajtanám öledbe fejem, és kérnék, ringass még, altass még, de most nagyon örülök az ébredésnek. Igen, mert várakozni szeretnék, öntudattal, éberem, s nem Csipkerózsika álmvilágban várni a csodát.

Újból rádöbbenek, milyen jó, hogy megáldottál a várakozni tudás képességével. Bölcs teremtként tudtad jól, hogy ezt a tehetséged is bele kell oltsd embergyermekedbe, másként hamar a sötétség völgyébe vinne utunk, ahonnan nincs menekvés.

Eldondolom, mi is lenne velünk, ha nem tudnánk reménykedve várni az esőt a tikkasztó hőségben, a zivatar megszűnését árvíz idején, a gabona beérését ínséges időkben, a szerelmet a nagy csalódások közepette, a társat a magány-

ban, a zenét, a színt a szürke egyhangúságban, a rendet a szörnyű összevisszaságban, háborúságban a lelki békét, betegségben a gyógyulást, örült zuhanásban a felemelkedést.

Köszönöm, hogy ez éltető tehetséget mind- ezidáig megőrizted bennem, s nem fordultál el tőlem akkor sem, amikor agyamra mentek türelem-játékaid. Amikor meg akartam törni a rendet, amikor az adventi utakon a rövidítő csapásokat kerestem, amikor várakozás nélküli, azonnali csodát reméltem, sőt követeltem tőled, vagy valamely földi hatalomtól. Köszönöm, hogy megértetted velem a játékszabályokat, s játszhatok tovább.

Kérlek, légy velem adventi készülődésemben, mert most a legszentebb áldásodat várom, az új életet! Segíts, hogy méltóképpen fel tudjak készülni fogadására! És segíts meg minden gyermekedet, hogy kitartó várakozásuk, az áldott megérkezés, a beteljesülés örömet hozza magával! A forró kánikulában is, ne csak decemberben.

Ámen.

Sípos László

Áldott Karácsonyt és Kegyelemben Gazdag Boldog Új Évet!

MISEREND VÁLTOZÁS!

NOVEMBER 29-E VASÁRNAPTÓL JÓZSÁN A SZENTMISÉKET
AZ ÚJ SZENT GYÖRGY-TEPLOMBAN TARTJUK.

VASÁRNAP 9.30 | PÉNTEK 18.00

MEGTESTESÜLÉS TEMPLOM

VASÁRNAP 11.15

MINDENKIT SZERETETTEL VÁRUNK!

ADVENTI IMA

Adventben élünk! Az élet egy nagy csoda! Én hiszem Anyámmal az Egyházzal, hogy van jövő. Nem magamban és nem is a bűnre hajló emberben bízik, hanem a gondviselő Istenben, Jézus Krisztusban, ki azt mondotta: Atyám mindmáig munkálkodik és én is munkálkodom. Én ebben az értünk munkálkodó Istenben bízom! Hiszek a mennyei Atyában, ki a teremtés hajnalán azt mondta, hogy legyen és lett! Hiszek a Fiúban, aki karácsony éjszakáján képes volt magára venni az emberi lét minden terhét, gondját és rámosolyogni édesanyjára, nevelő apjára, az egyszerű pásztorokra. Hiszek a Lélekben, ki marék porból született létünket megszenteli és vezet. Hiszem, hogy a Szentháromság által megálmodott világunk minden bűnünk ellenére, az egymást változtató adventek sóvárgó imájában előre halad, kibontakozik. Hiszem, hogy nem reménytelen a mai reggeli korán kelésem, a rorátára hívó templom harang szavával felelő kisgépem billentyűzetének kopogása. Tudom, hogy szerető Istenünk karjai roskadásig tele vannak ajándékokkal, melyet nekünk szán, és melyeket mi megálmodni sem tudunk, de alázatosan térdre rogyva kérhetünk.

Igen, kérhetünk és elfogadhatjuk, mert Istennek gyermekei vagyunk...!

Advent van, és én gyengeségeim, bűn- im tudatában, nem magamban bízva, hanem Krisztusom akaratát alázattal teljesítve mondom, mormolom az imát, és benne az örök ígéret: Miatyánk....Jöjjön el a te országod.... Adveniat regnum tuum...!

Böjte Csaba

ÜNNEPI MISEREND

IDŐPONT

December 24. <i>(csütörtök)</i>	22:00 KARÁCSONYI
December 25. <i>(péntek)</i>	11:15 KARÁCSONY
December 26. <i>(szombat)</i>	11:15 SZENT ISTVÁN
December 30. <i>(vasárnap)</i>	11:15 SZENT CSALÁD
December 31. <i>(csütörtök)</i>	18:00 HÁLAADÁS
Január 1. <i>(péntek)</i>	11:15 ISTEN ANYJA
Január 6. <i>(vasárnap)</i>	11:15 VÍZKERESZT

IRODAI ÓRÁK: Minden hétköznap intézhetik kedves híveink ügyeiket (keresztesítés, házasságkötés, temetés, szentmise) a plébánián. **Ügyfelfogadási idő:** munkanapokon délután 15-18 óra között.
Plébános: Felföldi László, Tel.: 30/9855-640, E-mail: plebanos@megtestesules.axelero.net Tel.: 52/535-735 e-mail: iroda@megtestesules.axelero.net **Honlap:** <http://megtestesules.info>

A MEGTESTESÜLÉS PLÉBÁNIA HÍR HARANG KIADVÁNYA. Kiadja a Megtestesülés Római Katolikus Plébánia Hivatal. 4032 Debrecen, Borbíró tér 9. (levélcím: 4015 Debrecen, Pf. 74.) **Felelős kiadó:** Felföldi László **Szerkesztette:** Rácz Jánosné Tel.: 30/303-32-57, E-mail: raczne75@gmail.com • Rexpo Nyomda – www.rexpo.hu